

Riigi Teataja

Nr. 82.

9. oktoobril 1928 a.

Nr. 82.

- Art. 501. Protsentpaberite täiendav nimekiri, milliseid riigiasutusele lubatakse tagatiseks vastu võtta 1928 a. teisel poolel.
502. Määrus perekonnaseisu seaduse § 18 ette nähtud vormide kinnitamise kohta.
503. E.V. saksa rahvuse II kultuurnõukogu valimisjaoskondade muudatus.
504. Määrus posti määrustiku §§ 774, 1046 ja 1057 muutmise kohta.
505. Määrus Eesti, Läti ja NSVL raudteede otseühenduse kaubaveo tariifimääruste täiendamise kohta.
506. Otsus kaubaveotariif nr. 24 muutmise ja täiendamise kohta.
507. Juhatuskiri veejuhtmete horrashoiu seaduse elluviimiseks.

501. Protsentpaberite täiendav nimekiri, milliseid riigiasutusele lubatakse tagatiseks vastu võtta 1928 a. teisel poolel.

(Elmine nimekiri avaldati Riigi Teatajas nr. 59 — 1928 a.)

Protsentpaberite nimetused	Nimes- väärtus	Tagatiseks vastuvõtte-hind			
		Riiklikkude hangete ja töövõtete puhul	Aktsiisimak- sude kindlus- tuseks	Tolli- maksude kindlustu- seks	Notarite või kohtupris- tavite kautsjoniks
E.V. (raha- ja pangareformi) 1927 a. 7% välislaenu obligatsioonid . . .	\$ 500.—	\$ 475.—	\$ 475.—	\$ 475.—	\$ 475.—
„	„ 1.000.—	„ 950.—	„ 950.—	„ 950.—	„ 950.—
„	£ 100.—	£ 95.—	£ 95.—	£ 95.—	£ 95.—
„	„ 500.—	„ 475.—	„ 475.—	„ 475.—	„ 475.—
„	„ 1.000.—	„ 950.—	„ 950.—	„ 950.—	„ 950.—

Märkus. Välisvaluuta ümberarvestusel Eesti kroonidesse võtta kursiks:
£ 1 = Ekr. 18.10 ja \$ 1 = Ekr. 3.70.

Rahaminister A. Teetsov.

Riigikassa peadirektori asetäitja A. Reiman.

502. Vabariigi Valitsuse 28. septembri 1928 a. määrus perekonnaseisu seaduse § 18 ette nähtud vormide kinnitamise kohta.

Perekonnaseisu seaduse (R.T. nr. 191/192 — 1925, seadus nr. 110) § 18 põhjal kinnitada, Vabariigi Valitsuse 26. veebruari 1926 a. (R.T. nr. 22 — 1926) määrusega kinnitatud, sünni-, abielu- ja surmaregistri ning abielutunnistuse vormid (vormid nr.nr. 1, 2, 3 ja 6) käesolevale määrusele juurde lisatud kujul.

Riigivanem J. Tõnisson.

Siseminister J. Hünerson.

Riigisekretär K. Terras.

Lhk.

Vorm nr. 1.

Nr.

Sünniregister.

Tuhat üheksasada

aastal kuu

päeval kell minutit

sündis

poeglaps

tütarlaps

Isa:

sündinud aastal kuu päeval

alaline elukoht

elukutseline tegevus

Ema:

sündinud aastal kuu päeval

alaline elukoht

elukutseline tegevus

Vanemad on sisse kantud

perekonnaregistrisse.

Sündinu on ema laps.

Käesolev akt on tehtud aastal

kuu päeval

teadaande põhjal

ning tunnistaja

tõendusel.

Allkirjad:

Teadaandja

Tunnistaja

Perekonnaseisumetnik.

Ärakiri saadetud

Lhk.

Vorm nr. 2.

Nr.

Abieluregister.

Allnimetatud perekonnaseisuametniku juurde ilmusid täna
tuhat üheksasada aastal
..... kuu päeval,
seaduslikku abiellu registreerima:

1.
sündinud aastal kuu päeval

perekonnaseis
alaline elukoht
elukutseline tegevus
perekonnakirja peetakse

2.
sündinud aastal kuu päeval

perekonnaseis
alaline elukoht
elukutseline tegevus
perekonnakirja peetakse

Tunnistajad:

Tunnistused:

Abiellumise soovist on kuulutatud

Akt on abiellujatele ette loetud ning nemad on abiellumiseks
ja käesoleva akti kokkuseadmiseks oma nõusoleku avaldanud.

Allkirjad:

Abiellujad

Tunnistajad

Perekonnaseisuametnik.

Ärakiri on saadetud

Lhk.

Vorm nr. 3.

Nr.

Surmaregister.

Tuhat üheksasada

aastal kuu päeval

suri

vanus

elukutseline tegevus

alaline elukoht

surma põhjus

perekondlik seis

Maetakse

Käesolev akt on tehtud aastal

kuu päeval

..... teadaande põhjal.

Allkirjad:

Teadaandja:

Perekonnaseisumetnik.

Ärakiri saadetud

Eesti Vabariik.

E. V.

vapp.

Perekonnaseisu

ametnik.

Abielutunnistus.

Väljavõte abieluregistrist.

Raamat lehekülg nr.

Tuhat üheksasada

aastal kuu päeval

on seaduslikku abiellu registreeritud:

sündinud aastal kuu päeval

perekondlik seis

alaline elukoht

elukutse

perekonnakirja peetakse

ja

sündinud aastal kuu päeval

perekondlik seis

alaline elukoht

elukutse

perekonnakirja peetakse

Väljavõte õige:

..... " 19..... a.

Pitsat.

Perekonnaseisuametnik.

Siseministrilt 1. oktoobril 1928 a. kinnitatud

503. E.V. saksa rahvuse II kultuur-nõukogu valimisjaoskondade muudatus.

Alus: Eesti Vabariigi saksa rahvuse kultuur-nõukogu valimise määruste (R.T. nr. 101/102 — 1925) § 2 ja Eesti Vabariigi saksa rahvuse kultuur-nõukogu valimise määruste täiendamise ja muutmise määruse (R.T. nr. 58 — 1928, nr. 361) II osa § 1.

Siseministri poolt 12. septembril 1928 a. kinnitatud ja Riigi Teatajas nr. 76 — 1928 a. art. 472 all avaldatud E.V. saksa rahvuse II kultuur-nõukogu valimisjaoskondades tehakse järgmine muudatus:

I valimisringkond.

(Narva linn ühes Virumaa valdadega, mis kuuluvad I politseijaoskonna alla Narvas — Riigi Teataja Lisa 1928 a. nr. 7 juurde eriväljaande lhk. 9.)

1. jaoskond: Narva linn ühes Virumaa valdadega, mis kuuluvad I politseijaoskonna alla Narvas (Riigi Teataja Lisa 1928 a. nr. 7 juurde eriväljaande lhk. 9), välja arvatud Vaivara vald.

Jaoskonna asukoht Narva linnas.

2. jaoskond: Vaivara vald.

Jaoskonna asukoht Sillamäel.

Siseminister J. Hünerson.

Administratiiv-osakonna direktor E. Dolf.

504. Teedeministri määrus posti määrustiku §§ 774, 1046 ja 1057 muutmise kohta, kokkuleppel tariifinõukoguga tariifidesse puutuvate küsimuste kohta.

(Protokoll nr. 227 p. 1.)

Alus: Posti-telegraafi seaduse täiendamise seadus (R.T. nr. 197/198 — 1925).

I.

Posti määrustiku (R.T. nr. 55 — 1927) §§ 774, 1046 ja 1057 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

774. Kui tolliametnik käsutab asjade saatmise proovikotta, teatab välisvahetusasutus proovikoja poolt määratud proovimise ajast kutselehega adressaadile proovikotta ilmumiseks, ja adressaat tasub siis proovimise juures ka proovimaksu.

Kui adressaat ei soovi või ei saa ilmuda proovimise juurde väljaspool Tallinnat elutsemise tõttu või muul põhjusel, peab ta välisvahetusasutuse üldtähendatud teadaande (kut-

selehe) peale sihtkontoris andma allakirjutatud kohustuse järgmise kava kohaselt: „Mina..... (adressaadi nimi) palun minu nimele..... (kust: lähtemaa ja lähtepostiasutus) saadetud postipakis (või väärtkastikeses) nr..... leiduvad ja proovimisele alluvaks arvatud asjad võtta proovimisele ilma minu juuresviibimiseta ja kohustun kõik saadetisele pealearvatud proovimaksud sihtpostiasutuse kutse peale 7 päeva jooksul ära maksma, vaatamata sellele, kas ma saadetise vastu võtan või seda vastu võtmast keeldun.“ Kui see kohustusavaldus sihtpostiasutuse ja välispakkide postkontori kaudu on proovikotta jõudnud, proovib proovikoda asjad ja annab välisvahetusasutusse asjade tagasiandmisel ka proovimaksu suuruse kohta teate, missugune summa tolliametniku poolt tollimaksude hulka tollirevideerimisaktis eriti üles võetakse ja sihtkontoris selle akti duplikaadi järgi adressaadilt kasseeritakse. Kui adressaat saadetist vastu võtmast keeldub, nõutakse proovimaksud temalt ikkagi sisse.

Kui paki harilikku 2-nädalise ootelhoiu aja jooksul, pärast algultähendatud teate (kutselehe) saatmist välisvahetusasutuse poolt, adressaat ei ole ilmunud proovimisele ega kohustusavaldust annud proovimise ettevõtmiseks ilma tema juuresviibimiseta, loetakse see saadetise vastuvõtust keeldumiseks ja saadeti saadetakse tagasi lähtemaale ilma proovimisele võtmata.

1046. Kuna frankeerimismasinad töötavad posti peavalitsuse otsekohese kontrolli all, valmistab viimane klišeed masina müüja või masina tarvitaja kulul ja annab postiasutuste kaudu masinatarvitajale tasuta kasutada. On keelatud kasutada muid klišeid peale nende, mis posti peavalitsuse poolt antud. Palved klišeede vahetamise või uute klišeede saamise üle tulevad adresseerida kontrollpostiasutusele (lähtekoha postiasutusele), kes nad posti peavalitsusse edasi saadab. Kulunud klišeid vahetada või uusi asemele panna võib ainult postiametkonna järelevalvel. Tarvitamisest kõrvaldatud klišeed võetakse masinatarvitaja käest ära ja saadetakse posti peavalitsusse hävitamiseks.

1057. On kontrollametnik löödud frankeerimistemplite arvu ja koguväärtuse kindlaks teinud, saadab postiasutus nende kohta masinamanikule vastaval tähikul kokku seatud arve. Erilugijate jäljendite arvu ja üldlugija või kontrollmasina arvu vahel leitud lahkuminekud kantakse arvesse tarvitatud kõige kõrgema taksi järgi (kas erilugijate või aga üldlugija andmete järgi), kui tõelist taksisummat ei saa täpselt kindlaks teha. Kontrollametniku poolt lugijate arvude kohta tehtud märkmete

täpsus tuleb õigeks tunnistada masinaomaniku või tema poolt volitatud isiku allkirjaga tähiku algeksemplaril ja kahel ära kirjal. Üks ära kiri jääb masinaomaniku kätte.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma 15. oktoobrist 1928 a.

29. septembril 1928 a. Nr. 2130.

Teedeminister A. Kerem.

Posti peavalitsuse peadirektor G. Jallajas.

505. Teedeministeeriumi määrus Eesti, Läti ja NSVL raudteede otseühenduse kaubaveo tariifimääruste täiendamise kohta.

Alus: Eesti, Läti ja NSVL konv. art. I ja II (R.T. nr. 44 — 1926, lhk. 494, 495) ja Läti raudteevalitsuse kui asjaajaja valitsuse telegramm nr. 414 — 10. septembrist 1928 a.

Eesti-Läti-NSVL vahelise raudteede otseühenduse kaubaveotariifi (Täitmis- ja tariifimäärused, R.T. nr. 2 — 1927) Läti raudteede tariifjaamade nimestik täiendatakse jaamade nimetustega „Spare“ ja „Sarkandau-gava“.

Tallinnas, 2. oktoobril 1928 a. Nr. 11.

Teedeminister A. Kerem.

Riigiraudteede peadirektor J. Raudsep.

506. Tariifinõukogu otsus 25. septembrist 1928 a. kaubaveotariif nr. 24 muutmise ja täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 227 p. 2.)

Alus: Tariifinõukogu seadus R.T. nr. 106 — 1923 a.

I.

Vabariigi Valitsuse poolt 15. maist 1925 a. vastu võetud kaubaveotariif nr. 24 (R.T. nr. 103/104 — 1925) § 13 p. 7 täiendatakse märkus 5-ga järgmiselt:

„Märkus 5. Raudteevalitsuse poolt välisriikidest laadimise alla nõutud raskekaaluliste platvormide eest seisumaksu ei võeta.“

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 15. oktoobrist 1928 a.

Tariifinõukogu eesistuja

teedeministri abi K. Jürgenson.

Asjaajaja A. Remma.

507. Juhatuskiri veejuhtmete korrashoiu seaduse elluviimiseks.

Antud veejuhtmete korrashoiu seaduse § 11 põhjal (R.T. nr. 23 — 1928).

1. Veejuhtmete korrashoiu seaduse alusel kuuluvad korrashoiu alla kõik kraavid, samuti ka süvendatud-õgvendatud ojad ja jõed, kui need täidavad maakuivenduse või maaniisutamise ülesandeid ja toovad kasu rohkem kui ühele majapidamisele, sellepeale vaatamata, kelle poolt need kaevamised läbi viidud.

2. Sund-korrashoiu vajavate veejuhtmete nimekirjad seavad kokku maa-veekomisjonid, põllutööstusministeeriumilt, omavalitsustelt jne. kogutavate andmete põhjal, tarviduse korral toimides oma esindaja läbi ülevaastust kohtadel.

Järjekorra, missuguses korrashoiu küsimus iga üksiku veejuhtme suhtes maa-veekomisjonis läbivaatamisele tuleb, määrab maa-veekomisjon ise, arvesse võttes veejuhtme tähtsust, seisukorda jne., kuid riigi- või omavalitsuste toetusel kaevatud veejuhtmete korrashoiu asjad vaadatakse läbi esimeses järjekorras.

3. Sund-korrashoiu alla arvatavad veejuhtmed vaatab kohapeal üle maa-veekomisjoni poolt määratud isik ühes kohaliku vallavalitsuse või maapidajate esindajatega, valmistab skitse veejuhtme lähedal asuvate maade kohta ja seab kokku veejuhtme seisukorra kirjelduse. Ülevaastusel kogutud andmed ühes oma ettepanekuga veejuhtme korrashoiu kohusliste kohta, esitab nimetatud isik maa-veekomisjonile.

4. Kohapeal kogutud andmete põhjal ja ära kuulates veejuhtmest kasusaajateks arvata kavatsatud isikute soove, kinnitab maa-veekomisjon isikute nimekirja, kes veejuhet kohustatud on korras hoidma, samuti ka aja, milleks nad peavad korrashoiu kohustuste vahekorra ja selle teostamise viisi suhtes omavahel kokku leppima. Kokkulepe peab tehtud olema kirjalikult ja tõestatud vallavalitsuse poolt. Tarviduse korral võib maa-veekomisjon ka kokkuleppe saavutamiseks esialgul antud tähtaega pikendada.

Kui sarnane kokkulepe saavutatud, siis kinnitatakse see maa-veekomisjoni poolt ja edaspidi teostatakse sund-korrashoiu selle kokkuleppe alusel.

Korrashoiu võib sündida kas naturaali või rahaliste kohustuste näol. Kui naturaalkohustusi soovib maapidajate vähemus, või nad korrashoiu viisi suhtes üldse oma soove ei avalda, tuleb nõuda kogu veejuhtme korrashoiu kõikide korrashoiu-kohuslike kude poolt ühiselt.

5. Kui maapidajad ise veejuhtme korrashoiu suhtes kokkuleppele ei jõua, laseb maa-

veekomisjon kohapeal kultuurtehnikul tarvilikud mõõtmised ja loodimised veejuhtme ümbruskonnas läbi viia selgitamiseks, mil määral keegi sellest tulu saab.

6. Kultuurtehniku poolt kogutud andmete ja korrashoiu kavade põhjal asutatakse veejuhtme korrashoiuks veeühing, kui leidub tarviline arv nõusolijaid liikmeid; kui mitte, teeb maa-veekomisjon kindlaks, kui palju üks või teine maapidaja veejuhtmest tulu saab, ja määrab sellele vastavalt ka korrashoiu kohustused.

7. Nende veejuhtmete sund-korrashoiu järelevalve, mis maal asuvate riigiametnikkude, nii kui: riigimaade ringkonna valitsejad, metsaülemad jne., elukohtade lähedal asuvad, võib maakonna veekomisjon, vastava riigiasutuse nõusolekul, anda nende ametnikkude hooleks, viimastele seda teatavaks tehes. Kõigi teiste veejuhtmete suhtes teostatakse järelevalvet kohalikkude vallavalitsuste läbi, kes selleks otstarbeks vallavalitsuse liikmete hulgast valivad ühe või, tarviduse järgi, mitu korrashoiu-revidenti.

8. Korrashoiu-revidendid määravad oma äranägemise järgi, kohalikke olusid, kordaseadmise hädatarvilikkust jne. arvesse võttes, veejuhtme kordaseadmise tähtjad. Iga-aastased järjekorralised kordaseadmise tööd peavad 1. septembriks lõpetatud olema. Kui korrashoiu-revidendi poolt määratud tähtajaks või 1. septembriks veejuhe pole korrastatud (rohi niidetud, põõsad raiutud, kraavi põhi puhastatud, sissevarisenud kivid koristatud jne.), siis teatab revident sellest maa-veekomisjonile, kes maavalitsuse summade arvel veejuhtme korda seab ja kulud asjaosalistelt vastuvaidlemata korras sisse nõuab.

Projekti järgi kaevatud veejuhtmed peavad alaliselt püsima mitte väiksematena, kui esialgul kaevamise juures tehti. Kus kavad

puuduvad, tuleb veejuhe sarnaselt korda seada, et vesi voolaks takistamata.

9. Kui veejuhtme korrashoiu-kohuslikkude enamus (arvesse võttes nende kohustuste määra) soovib, et korrashoid saaks teostatud naturaalkohustuste näol, siis tuleb korrashoiu-revidendil igale üksikule maapidajale ära määrata see osa veejuhtmest, mis tema kohustatud on korras hoidma. Kui maapidajad ise osade järjekorra suhtes kokku ei lepi, määrab revident järjekorra liisu läbi.

10. Kui korrashoiu-revidendile teatavaks saab, et veejuhtmele on mõnesugused rikked tekkinud üksiku maapidaja hooletuse läbi (ülesõitmine, karjaga sõtkumine jne.), määrab ta rikete kõrvaldamiseks tähtaja, teatades sellest maapidajale kirjalikult. Kui antud tähtjaks pole tööd läbi viidud, teatab revident sellest maa-veekomisjonile. Kui maapidaja pole kordaseadmise tähtjaks maa-veekomisjonile revidendi korralduse peale kirjalikult protesteerinud, siis laseb maa-veekomisjon kolmanda isiku läbi töö ära teha ja nõuab kulud vastuvaidlemata korras sisse. Kui aga maapidaja on revidendi korralduse vastu maa-veekomisjonis protesteerinud, siis otsustab maa-veekomisjon, kas parandus tuleb üksiku maapidaja kulul teha, või mitte. Tarviduse korral võib maa-veekomisjon kohapeal oma esindaja läbi ülevaastust toime panna.

11. Kui selgub, et veejuhe on kuritahtlikult ummistatud sissepillutud mulla, kivide jne. läbi, või ilma maa-veekomisjoni loata on ehitatud kalatõkkeid, paise jne., teatab revident sellest politseile juurdluse toimepanemiseks ja süüdlase kohtulikule vastutusele võtmiseks.

Tallinnas, 27. juulil 1928 a.

Kesk-veekomisjoni esimees A. Lepik.

Liikmed: J. Einer. J. Kark.